

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥ ΠΟΡΕΙΑ

Σήμερα, 24η Νοεμβρίου 2022, κατά την έναρξη της τελευταίας ημέρας των εργασιών της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, έλαβε η ελαχιστότητά μου από τον Μακαριώτατο Πάπα και Πατριάρχη μου κ.Θεόδωρο Β', τον πνευματικό Πατέρα και καλοκάγαθο Ευεργέτη μου, την τιμητική διάκριση του Ανωτέρου Ταξιάρχη Σάββα του Ηγιασμένου μετ'αστέρος, επί τη συμπληρώσει δεκαετούς ευόρκου αρχιερατικής διακονίας.

Τούτη η διάκριση, η οποία ασφαλώς αποτελεί χαροποιό γεγονός, μου υπενθυμίζει την ευθύνη έναντι της παλαιφάτου Αλεξανδρινής Εκκλησίας, η οποία με περισσή αγάπη με αγκάλιασε από το 2006 έως σήμερα και με ανέδειξε, αλλά και την ευθύνη έναντι της υπ' ουρανόν Ορθοδοξίας. Ταυτόχρονα, αποτελεί αφορμή εκφράσεως της ισοβίου ευγνωμοσύνης προς όλους εκείνους τους ανθρώπων που έστρεξαν άδολα και θυσιαστικά να στηρίξουν την ταπεινή αρχιερατική διακονία μου ό,που η Εκκλησία με έταξε, είτε στην ισημερινή Αφρική, στο Κονγκό-Μπραζαβίλ και την Γκαμπόν, είτε στο Ιερό Κέντρο, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου.

Συνεπώς, η προσγενομένη τιμή ανήκει και σε αυτούς, με πρώτους τους σεμνούς γονείς μου στην Παναγιοφρούρητη νήσο Τήνο, Ανδρέα και Ευαγγελία Αραθύμου, στην αγαπημένη μου αδελφή Κατερίνα Αραθύμου, η οποία πάντα στέκει δίπλα μου ως ακοίμητος συνοδοιπόρος, στον Ποιμενάρχη και μέντορά μου, Μητροπολίτη Σύρου-Τήνου κ.Δωρόθεο Β', στους αδελφούς μου συνεπισκόπους με κορυφαίο τον πολυαγαπημένο επιστήθιο φίλο και συγκυρηναίο, Μητροπολίτη Νιγηρίας κ.Αλέξανδρο, τον άνθρωπο που επικοινωνούσε μαζί μου καθημερινά καθ' όλη την διάρκεια της όχι εύκολης εννεαετούς ποιμαντορικής διακονίας μου στο Κονγκό-Μπραζαβίλ, στους συναντιλήπτορες του ιεραποστολικού αγώνα, στους ανθρώπους που πίστεψαν στο ταπεινό μου πρόσωπο. Αιωνία η μνήμη του αοιδίμου γέροντος Μητροπολίτου Σύρου-Τήνου κυρού Δωροθέου Στέκα, του χειροτονήσαντός με εις διάκονον και πρεσβύτερον.

Σας ευχαριστώ όλους ευγνωμόνως, εκζητώ αυχενοκλινώς τις προσευχές σας μόνον, ώστε να αξιωθώ έως τελευταίας πνοής να φέρω τίμια και, ει δυνατόν, επάξια το αγιασμένο ράσο του ορθοδόξου κληρικού που από παιδί ειλικρινώς αγάπησα, αλλά γνωρίζω ότι δεν μου ανήκει, ανήκει μόνον στην Εκκλησία του Χριστού και στην λαμπρή του ιστορία.

+ο Ν.Π.